

ÎNCHEIERE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Simac Leonti,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL
„Ecotronex” împotriva SRL „Simaki” cu privire la declararea valabilității
contractului de vânzare-cumpărare și cererea intervenientului principal Simac
Leonti împotriva SRL „Ecotronex” și SRL „Simaki” cu privire la declararea
nulității contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel depusă de Simac Leonti și menținută hotărârea din 25
octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana),

c o n s t a t ă:

La 16 decembrie 2016, SRL „Ecotronex” a sesizat instanța de judecată cu
cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Simaki”, prin care solicită
declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 14 iulie 2015.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 14 iulie 2015, între reclamanta
(cumpărător) și pârâtă (vânzător), a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare
nr. 1, ce are ca obiect imobilul cu numărul cadastral 0100309.062.03, situat în
mun. Chișinău str. Uzinelor 201/1.

A relevat că în baza contractului dat, dreptul de folosință a bunului imobil este
transmis cumpărătorului din momentul semnării contractului, dreptul de
proprietate urmează a fi transmis în conformitate cu legislația civilă și înregistrat la
OCT până la data de 31 martie 2016, momentul transmiterii dreptului de
proprietate poate fi amânat până la 30 iunie 2016. Ținând cont de prevederile
contractului, reclamanta a achitat suma de 154 364 de lei în 4 tranșe, respectând
termenele de achitare stipulate în contract. Achitățile au fost efectuate după cum
urmează: avansuri în sumă de 40 000 de lei la 16 iulie 2015; 40 000 de lei la 23
iulie 2015; 20 000 de lei la 26 august 2015 și prin dispoziția de plată nr. 19 din 30
decembrie 2015 suma de 54 364 de lei, sumă eliberată pentru cumpărarea bunului
imobil cu numărul cadastral 0100309.062.03.

Reclamanta a mai indicat că până la momentul actual, pârâta nu și-a onorat obligația contractuală de a transmite dreptul de proprietate a imobilului și înregistrarea contractului la organul cadastral, fapt care în conformitate cu prevederile contractului trebuia să aibă loc până la data de 30 iunie 2016. Pârâta ignoră toate somațiile telefonice precum și cele transmise prin intermediul poștei. În drept, obligația apărută în baza art. 753 al Codului civil nu a fost executată, de asemenea, contractul nr. 1 din 14 iulie 2015 nu a fost autentificat notarial și nu a fost înregistrat dreptul de proprietate la OCT.

SRL „Ecotronex” a solicitat în instanță declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 14 iulie 2015.

În cadrul ședinței de judecată intervenientul principal, Simac Leonti, asociatul cu 50% al SRL „Simaki”, a înaintat cerere împotriva SRL „Ecotronex” și SRL „Simaki” privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 14 iulie 2015 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii intervenientului principal s-a indicat că, administratorul SRL „Simaki”, Naboca Alexandr, fără a convoca adunarea generală a societății, a încheiat o tranzacție ilegală cu directorul SRL „Ecotronex”, Popa Vladimir, în urma căreia a înstrăinat la preț de 12000 de euro, inclusiv TVA, depozitul cu numărul cadastral 0100309.062.03 cu suprafața de 165,7 m², terenul și fundamentul cu suprafața de 188 m² care nu există.

În rezultatul acestei tranzacții ilegale, la contul de decontare a societății au fost transferate la 16 iulie 2015 suma de 40 000 de lei, la 23 iulie 2015 suma de 40 000 de lei și la 10 august 2015 suma de 20 000 de lei, în afară de aceasta din spusele cumpărătorului, directorul a primit în numerar suma de 54 000 de lei, conform dispoziției de plată.

Intervenientul principal a menționat că, obținând suma de 100 000 de lei, directorul SRL „Simaki”, Naboca Alexandr împreună - cu contabilul întreprinderii nu au achitat contribuțiile față de bugetul de stat în sumă de 27 721,54 de lei, inclusiv TVA și impozitul pe venit, din care motive contul de decontare a SRL „Simaki” este blocat, nu a achitat plata pentru arenda terenului care constituie suma de 12 006,75 de lei și a folosit acești bani în scopuri personale.

A mai susținut că contractul vizat în speță a fost încheiat unipersonal de către pârâtă, cu încălcarea prevederilor legii, cu depășirea atribuțiilor de serviciu, fără convocarea adunării asociaților și fără informarea celorlalți asociați. Dat fiind faptul că această tranzacție a fost efectuată fără a convoca adunarea acționarilor, a solicitat declararea nulității contractului de vânzare - cumpărare nr. 1 din 14 iulie 2015.

Intervenientul principal Simac Leonti a solicitat în instanță declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 14 iulie 2015, obiectul căruia a constituit bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 201/1 și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată din contul lui Naboca Alexandr.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Ecotronex” a fost respinsă ca neîntemeiată, iar cererea intervenientului principal Simac Leonti a fost admisă integral, fiind declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 din 14 iulie 2015, obiectul căruia a constituit bunul imobil situat în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 201/1, fiind dispusă restituirea de către SRL „Simaki” în beneficiul SRL

„Ecotronex” suma de 154 364 de lei, achitată pentru achiziționarea bunului, a fost obligat SRL „Ecotronex” să transmită dreptul de posesie și folosință asupra bunului imobil situat în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 201/1 către SRL „Simaki” și a fost încasat, în mod solidar, din contul SRL Ecotronex” și SRL „Simaki” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei, de la care a fost scutit intervenientul principal la înaintarea acțiunii.

Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Simac Leonti și menținută hotărârea din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana).

La 16 mai 2018, Simac Leonti a declarat recurs împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe în partea încasării din contul SRL „Simaki” în beneficiul SRL „Ecotronex” a sumei de 154 364 de lei cu emiterea unei noi hotărâri în această parte prin care suma respectivă să fie încasată în beneficiul SRL Ecotronex” de la Naboca Alexandru.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat o lege care trebuia să fie aplicată și instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Simac Leonti, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Simac Leonti, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii

circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Simac Leonti.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Simac Leonti.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Luiza Gafton